

el valor de l'agüant a tot cas, manté els seus tretze, mai res li taparà la boca defensant el que creu es cert, bo i convenient arribi on arribi.

Després d'ànecs cuidà porcs, fins ara. Ha arribat a 160 truges. I altre bestiar.

Es original com qualifica la pagesia. Dos tipus. Primer els veritables, els utilitaris, els que lluiten i viuen del camp, empresaris que viuen del camp.

Ell es conta en l'altre grup, on s'hi estén: el pagès per diversió. Diu que en altre país, aquests paguen impost de luxe especial, i s'explica.

La finca té unes 10 Ha. Comprada per una quantitat que s'ha multiplicat i fort havent-hi fet ben poc. Diu que els catalans som (?) milionaris de pams, quan a aquests tipus és refereix.

El pagès de diversió pren les 10 Ha., les explota poc, i tot li és net, perquè pot fer front a tot. Quatre vaques, quatre porcs i pocs problemes a l'hora del rendiment i la venda. Sóc el típic que fa malbé l'agricultura, no tinc el deure de viure'n. Mato el porc o els porcs. Fem una gran reunió i és tot. Porcater per diversió. Faig 100 litres de llet al dia, vaques ben arreglades, llestes a desfilar. Vaquer per diversió.

Ja que ho diu, molt hi haurà de veritat, però no pas tot. Segur que en el poble n'hi haurà més d'un que les engrunes d'en Tarragona hauran contribuït fort a la seva promoció.

Ara té grans plantacions d'abets, diu uns 20.000. Es presta el cultiu per tenir-ho tot més net i prompte arreglat. Jardiner per diversió.

Seguim la casa. Mantenint l'estructura primitiva, s'hi feren una colla d'aditaments. En el pis de la planta vella, el menjador amb una llar imitació francesa, la cuina, un dormitori gran amb el finestral que dona al mig de la façana, l'únic que es conserva original. Cara Nord s'hi adjuntaren dormitoris i a llevant una terrassa tancada amb vidres i altra oberta. Encara que poc, s'aixecà el sostre, conservant algunes bigues velles.

Escala interior porta a la planta baixa, típica del Vallès, la sala central i dependències al costat. Cara a Migdia, tot està arreglat i escaient i confortable, amb bon gust. Vers ponent, saletes acollidores, la gran llar i al fons s'arriba a la gran sala adosada a la paret oest, quin sostre és la gran terrassa inicial.

Aquest saló, junt amb la façana, fa l'escaire que encercla el pati de la casa, on travessa l'antic camí de Sacrament que anava a cases veïnes amb jurisdicció eclesiàstica. Ornada amb una premsa vella, gàbies amb perdius, faisans.

En aquest saló s'hi presta la xerrada oberta; ben ornamentat, botes, mobles, a la paret els «xistos» pro i contra Tarragona, litografies polítiques vuitcentistes. Tot presta a la llarga convivència.

Allà hi passem el temps discutint amb uns amics temes deslligats, socials i polítics. Corre el temps dominant l'esperit capdavanter d'un home de caràcter ferm, imperiós, de criteris impositius, inclús violents, de fins i mitjans fixats, que es nega a vorejar conceptes, nega les mitjes paraules, que nega el que solem dir comèdia.

Josep Claret Bargalló